

گزارش علمی کوتاه

مطالعه واکنش عملکرد و اجزاء عملکرد ژنتیکی‌های خارجی و داخلی برنج به تنش شوری

عباس بیابانی^{۱*}، حسین صبوری^۲، موسی‌الرضا وفایی‌تبار^۳

۱ و ۲. به ترتیب دانشیار و استادیار گروه تولیدات گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، مجتمع آموزش عالی گنبد؛
۳. استادیار مرکز تحقیقات کشاورزی و رامین

تاریخ دریافت: ۹۰/۵/۱۵؛ تاریخ پذیرش: ۹۲/۳/۸

چکیده

این مطالعه با استفاده از بذور دو ژنتیک برنج (*Oryza sativa*) داخلی به نام‌های گیل و دمسیاه و دو ژنتیک برنج خارجی به نام‌های IR54447-3B-10-2 و IR54447-3B-10-3 و IR54443-6B-10 در ۴ سطح شوری (کنترل و شوری‌های ۴، ۸، ۱۲ و ۱۶ دسی‌زیمننس بر متر کلرید سدیم) به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی در سال ۱۳۸۹ در دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس اجرا شد. بعد از این که بذور در شرایط آزمایشگاه جوانهدار شدند، بر اساس دستورالعمل ارزیابی ژنتیکی‌های برنج برای تنش شوری در مرحله رویشی موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج کشت شده و واکنش آن‌ها نسبت به تنش شوری مورد بررسی قرار گرفت. وزن کله، وزن کله، وزن کله بوته، ارتفاع، طول خوش‌های اصلی، طول و عرض برگ پرچمی ثبت شدند. اثر شوری، ژنتیک، ژنتیک و اثر متقابل آن‌ها بر کلیه صفات مورد اندازه گیری بسیار معنی دار بود. در بین ارقام به جز بومی دم سیاه تفاوت معنی داری از نظر وزن کله خوش‌های معنی داری مشاهده نشد. اثر تیمار شوری بر صفات وزن کله و وزن کله خوش‌های روند مشابه‌ای داشت.

واژه‌های کلیدی: دمسیاه، وزن کله خوش، وزن کله، طول و عرض برگ پرچم

مقدمه

تحمل بیشتری نسبت به تنش شوری دارند و کارایی مصرف آب در آن‌ها بالاتر است. در مطالعه‌ای روی برنج در شوری‌های ۰، ۲۵ و ۱۰۰ درصد نمک نمک طعام نشان داده شد که درصد جوانه‌زنی و میزان رشد ریشه و ساقه کاهش می‌یابد. محققین توایایی بذر، وزن خشک گیاهچه، نسبت ریشه به ساقه و مقدار پرولین برگ را به عنوان صفات مهم در گزینش ژنتیکی‌های متحمل معرفی نمودند (Sujatha et al., 2004). ارقام برنج ایندیکا و ژاپونیکا از نظر تحمل به شوری مورد مطالعه قرار گرفتند که مشخص شد که کاهش ویژگی‌های رشد در ارقام ایندیکا بیشتر از ارقام ژاپونیکا بود و ارقام متتحمل ایندیکا مقدار سدیم بیشتری را دفع نمودند و با جذب پتاسیم بیشتر، نسبت سدیم به پتاسیم را در ساقه‌های خود پایین نگه داشتند (Lee et

2003) در بررسی ۳۴ رقم برنج از فیلیپین گزارش نمودند که ارقام ایندیکا بسیار متتحمل تر از ارقام ژاپونیکا هستند. فلاورز و یئو (Flowers and Yeo, 1988) با آزمایش روی ۱۴۸ رقم برنج نشان دادند که در شرایط شور، ۲۶ درصد از واریانس بقای ژنتیکی‌های شور، ۴۰ درصد از این واریانس به قدرت جذب یون سدیم است و ۴۰ درصد از این واریانس به قدرت رویش متفاوت گیاهچه‌ها مربوط است. آن‌ها عنوان نمودند که ارقام پابلند در مقایسه با ارقام پاکوتاه اصلاح شده،

پس از این که بذور در شرایط آزمایشگاه جوانه دار شدند، در داخل گلدان‌های ۵ کیلویی کشت شدند. ابتدا داخل هر گلدان یک عدد کیسه پلاستیکی ضخیم قرار داده شد و گلدان‌های با تیمار یکسان از خاک مزرعه در داخل یک سینی بزرگ جهت حفظ حالت غرقایی در محیط باز و شرایط کاملاً طبیعی قرار گرفتند. تعداد ۴ تا ۵ بذر از هر ژنوتیپ در داخل هر ظرف قرار داده شد. دو هفته بعد از جوانه‌زنی، گیاهچه‌ها تنک شده و تعداد آن‌ها به ۲ عدد در هر گلدان رسید. در این وضعیت سطح آب ۱ سانتی‌متر بالاتر از سطح خاک بود و به طور روزانه کنترل شده و هنگامی که گیاهچه‌ها ۳۰ روزه شدند، تمام آب خارج شد و ظروف ۲۴ ساعت به همین صورت باقی ماندند و پس از این مدت سینی‌ها با آب شوری که با هدایت الکتریکی (EC) موردنظر (شوری‌های ۴، ۸ و ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر) تهیه شده بود، پر شدند. در طول آزمایش، هر هفته به وسیله زهکش همه آب خارج شد و سینی‌ها با آب شور مجدداً پر شدند. در پایان کل بوته‌ها برداشت شد و در صفات وزن کاه، وزن کل خوشة، وزن کل بوته، ارتفاع، طول خوشة اصلی، وزن کل خوشة، طول و عرض برگ پرچم طبق دستورالعمل موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج (IRRI, 1996) ثبت شدند. تجزیه آماری و آماده کردن داده‌ها با برنامه‌های کامپیوتری Costat و Excel انجام شد.

2007 (al.). آن‌ها نشان دادند که مقدار سدیم یا پتاسیم تنها نمی‌تواند در تفکیک ار quam متتحمل و حساس معیار مفیدی باشد، بلکه باید نسبت این دو یون مورد توجه قرار گیرد. با توجه به افزایش روز افزون جمعیت و همچنین شور شدن بسیاری از مناطق کشت محصولات زراعی و همچنین پیشروی آب‌های دریای سواحل شمالی کشور این تحقیق با هدف بررسی واکنش ارقام مختلف برنج به تنش شوری اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

این مطالعه با استفاده از بذور دو ژنوتیپ برنج خارجی به نام‌های IR54447-3B-10-2، IR54447-3B-10-3، IR58443-6B-10-3 و دو ژنوتیپ برنج داخلی اصلاح شده گیل و دم سیاه و در ۴ سطح شوری (کنترل و شوری‌های ۴، ۸ و ۱۲ دسی‌زیمنس بر متر کلرید سدیم) به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۳ تکرار (۳ گلدان) در سال ۱۳۸۹ در دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس در خاکی سیلتی-رسی-لومی، pH = ۷/۹، هدایت الکتریکی ۱/۸، درصد مواد خنثی شونده ۱۲، درصد کربن آلی ۱/۳۰، درصد ازت کل ۰/۰۱، فسفر قابل جذب ppm ۱۶/۶ و پتاسیم قابل جذب ppm ۳۴۵ انجام شد.

جدول ۱. مشخصات ژنوتیپ‌های مورد بررسی

Table 1. Characteristics of studied genotypes

نام ژنوتیپ Genotype	منشأ Origin	خصوصیات رویشی Growth traits	میزان تحمل salinity tolerance
IR54447-3B-10-2	IRRI	پاکوتاه و دیررس dwarf-late maturing	بالا high
IR58443-6B-10-3	IRRI	پاکوتاه و دیررس dwarf-late maturing	متوسط intermediate
Gil	گیل دم سیاه	اصلاح شده improved بومی local variety	متوسط intermediate متوسط intermediate
Domseiah		پا بلند و زورسر tall- early maturing	متوسط intermediate

خوشة، وزن کل بوته، ارتفاع، طول خوشة اصلی، طول و عرض برگ پرچم تحت تأثیر تیمارهای اعمال شده قرار گرفتند که مطابق نتایج یئو و همکاران (Yeo et al., 1990, 1997) بود. اثر متقابل شوری در ژنوتیپ بر تعداد

نتایج و بحث

اثر شوری، ژنوتیپ و اثر متقابل آن‌ها بر کلیه تیمارها بسیار معنی دار بود (جدول ۱). این موضوع بیانگر این است که تمام صفات اندازه گیری شده شامل وزن کاه، وزن کل

برگ بیشتر از طول برگ بود. با توجه به اینکه در تیمار شوری ۱۲ دسی زیمنس بر متر طول و عرض برگ به ترتیب به اندازه $15/76$ و $0/54$ سانتی‌متر کاهاش نشان داد، به عبارت بهتر عرض برگ تقریباً به نصف کاهاش بافت. بنابراین می‌توان گفت عرض برگ در مقایسه با طول برگ صفت حساس‌تری به شوری است. وزن کل بوته، ارتفاع بوته، طول خوشة اصلی، طول برگ پرچم، عرض برگ پرچم و تعداد خوشه چه روند مشابه‌ای داشت و بین چهار ژنتیپ از نظر صفات مذکور اختلاف معنی داری مشاهده شد (جدول ۲).

در مجموع تقریباً کلیه تیمارهای اعمال شده بر کلیه صفات مورد اندازه گیری معنی دار شدند و در تمامی صفات افزایش شوری منجر به کاهاش بیشتر صفات مورد مطالعه شد. در بین ارقام مورد مطالعه از نظر صفات همچون اندازه برگ پرچمی که نقش فوق العاده‌ای در آسیمیلاسیون دارد؛ ژنتیپ IR54447-3B-10-2 نسبت به سایر ارقام برتری داشت و با توجه به اینکه ژنتیپ مذکور از نظر وزن بوته نیز دارای ارزش بالاتری نسبت به سایر ارقام بود؛ این ژنتیپ را می‌توان ژنتیپ تحمل به شوری معرفی نمود.

بیش از ۵۰ درصد بود (جدول ۲). بیشترین طول خوشه اصلی در ژنتیپ بومی دم سیاه مشاهده شد. اثر تیمار شوری بر صفات وزن کاه و وزن کل خوشه روند مشابه‌ای داشت (جدول ۳). بیشترین وزن کاه و وزن کل خوشه از تیمار شاهد حاصل شد و این دو صفت در بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی داری هم نشان دادند که با نتایج گریگوریو و همکاران (Gregorio et al., 1997) مطابقت داشت. اثر شوری روی وزن کل بوته، ارتفاع بوته، طول خوشه اصلی، طول برگ پرچم و عرض برگ پرچم روند مشابه‌ای داشت. در کلیه صفات ارزیابی شده افزایش شوری موجب کاهاش آن‌ها شد. درصد کاهاش طول برگ پرچم و عرض برگ پرچم به ترتیب ۳۴ درصد و ۴۶ درصد بود. بنابراین طول برگ پرچمی بیشتر تحت تأثیر شوری قرار گرفت (جدول ۲). همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود در تمام تیمارهای شوری، با افزایش شوری ارزش صفات کاهاش یافت، اما بیشترین کاهاش در وزن کل خوشه و کمترین میزان کاهاش در طول خوشه اصلی رخ داد. بنابراین حساسیت وزن کل خوشه بیش از سایر صفات بود. اختلاف معنی داری بین تیمارهای شوری از نظر تمام صفات مورد مطالعه مشاهده شد. اثر تیمار شوری بر عرض

منابع

- Flowers, T.J., Yeo, A.R., 1988. Salinity and rice: A physiological approach to breeding for resistance. Proceeding of the International Congress of plant Physiology, New Delhi, India.
- Gregorio, G.B., Senadhira, D., Mendoza, R., 1997. Screening rice for salinity tolerance. IRRI. Dis. Paper No.22, Los Banos. Philipine.
- IRRI, 1996. Standard Evaluation System for Rice. 4th ed., INGER Genetics Resource Center, IRRI, Manila, Philippine.
- Lee, K.S., Choi, W. Y., Ko, J. C., Kim, T. S., Gregorio, G. B., 2003. Salinity tolerance of Japonica and Indica rice (*Oryza sativa L.*) at seedling stage. *Planta.* 216(6), pp 1043-1046.
- Lee, S.Y., Ahn, Y.S., Cha, D.W., Yun, M.C., Lee, J.C., Ko, K.S., Lee, M.Y., 2007. Mapping QTLs related to salinity tolerance of rice at the young seedling stage. *Plant Breed.* 126, 43-46.
- Sujatha, K., Ansari, N.A., Rao, T.N., 2004. Laboratory studies on screening for salt tolerance in rice (*Oryza sativa L.*) genotypes. *J. Res. ANGRAU* 32, pp 27-33.
- Yeo, A.R., Flowers, T.J., 1984. Mechanism of salinity resistance in rice and their role as physiological criteria in plant breeding. pp. 151-170, In: Staples, R.C., Temnyson, G.H. (Eds.), *Salinity Tolerance in Plants*. Willey Inter sci., New York.
- Yeo, A.R., Yeo, M.E., Flowers, S.E., Flowers, T.J., 1990. Screening of rice genotypes for physiological characters contributing to salinity resistance and their relationship to overall performance. *Theor. Appl. Genet.* 79, 377-384.